

Omagiu pentru un absolvent de frunte al Politehnicii timișorene. O sală de curs va purta numele lui Iuliu Cserveny

1. Omagiu pentru un absolvent de frunte al Politehnicii timișorene. O sală de curs va purta numele lui Iuliu Cserveny

Un eveniment de suflet a avut loc marți, 1 aprilie 2025, la Universitatea Politehnică Timișoara: inaugurarea sălii de curs de la Facultatea de Inginerie Electrică și Electroenergetică a UPT care de acum înainte va purta numele unuia dintre absolvenții de frunte, Iuliu Cserveny, la inițiativa unui nepot al acestuia, Dragoș Mărgineanțu, și el absolvent de marcă al UPT.

În debutul evenimentului, decanul Facultății de Inginerie Electrică și Electroenergetică, conf.univ.dr.ing. Ciprian Șorândaru, a precizat că inaugurarea sălii de curs reprezintă un omagiu pentru întreaga activitate inginerului Iuliu Cserveny, dar și un angajament de a pregăti și în continuare specialiști la același nivel înalt.

Tot în cadrul festivității, rectorul Universității Politehnica Timișoara, conf.univ.dr.ing. Florin Drăgan, a precizat că, încă de la începuturile Școlii Politehnice timișorene, legătura învățământului cu industria, pentru care trebuie să formeze ingineri bine pregătiți, nu a fost un slogan venit dintr-o directivă, ci din înțelegerea clară a rolului pe care trebuie să-l aibă inginerul în societate, adăugând că omagierea unor absolvenți de frunte, care s-au remarcat în industrie și în cercetare, este binevenită, mai ales că Politehnica a dat până acum 100 de generații de ingineri care i-au dus prestigiul peste tot în lume.

O prezentare a vieții și activității inginerului Iuliu Cserveny a fost făcută de Dragoș Mărgineanțu, Absolvent UPT, în prezent Chief Technologist AI și Senior Technical Fellow la Boeing, speaker invitat la Tech Talks și un adevărat prieten al instituției care l-a format.

Acesta a dat citire și unei emoționante scrisori pregătite de Ștefan Cserveny, fiul lui Iuliu Cserveny, și el inginer, care ar fi trebuit să participe la inaugurarea sălii dar, din păcate, a decedat recent. Redăm câteva fragmente din discursul pe care îl avea pregătit pentru această ocazie:

„Stimate Domnule Rector, Stimate Domnule Prorector, Stimate Domnule Decan, Onorată audiență,

Mă simt onorat și recunoscător să pot participa la această ceremonie prin care sala aceasta de seminar va purta numele tatălui meu, Iuliu Cserveny. El a fost foarte mândru de anii petrecuți la Politehnica din Timișoara, student din 1924 până în 1928, una din primele promoții, și pe urmă asistent până în 1937. Această pregătire a fost o bază excelentă pentru activitatea lui de inginer, cercetător și om de știință.

În afară de domeniul tehnic, în care a excelat, era un foarte bun violonist. Cele mai frumoase amintiri din copilărie le am legate pasiunea lui pentru muzică. A cântat continuu împreună cu mama mea, care cânta la pian, și cu prietenii, printre care violoncelistul Bela Hun.

Aici suntem întruniți pentru a sărbători realizările lui tehnice. Eu doresc să vorbesc puțin despre ce am trăit în familie.

Eu m-am născut în 1941, la Reșița, unde el era inginer șef. Au venit mai întâi anii de sfârșit de război, cu ofițerul rus la noi în casă, și soldații ruși în curte și cu deportări, și pe urmă schimbarea de regim, cu naționalizarea uzinelor UDR. În 1948 a trebuit să plece la București și curând a fost arestat. Fusesse denunțat în mod fals ca agent al Germaniei. Ni s-a confiscat totul și am fost dați afară din apartament. La închisoare, perioadă menționată în „Memorialul Durerii” al Luciei Hossu-Longin, tatăl meu a suferit multe interogatorii grele (cu schingiuri fizice).

Apoi Iuliu, tatăl meu, a fost eliberat fără judecată și fără condamnare la ordinul lui Gheorghiu Dej, care avea nevoie de el să conducă tehnic și să facă să funcționeze Uzina de Mașini Electrice Dinamo, nou înființată la București, și l-a asistat pe Dimitrie Leonida la proiectarea generatoarelor electrice ale hidrocentralei de la Bicăz. A reușit în ambele proiecte! Pe urmă s-a mutat la Institutul de Cercetări și Proiectare Electrotehnică ICPE.

Avea acasă la Reșița un laborator chimic unde făcea experimente și unde a inventat și o crema de bărbierit care s-a vândut în România până în anii 60.

A inventat pentru compania Leica, marking-ul de „depth of field” (adâncimea câmpului vizual), care a apărut pe aparatele foto (camerele) de după seria originală Leica I.”

Născut la 31 martie 1906 la Ocna Șugatag, Iuliu Cserveny urmează studiile superioare la Școala Politehnică Timișoara, secția electromecanică, în perioada 1924-1928. Rezultatele sale școlare îl recomandă a fi reținut ca asistent suplinitor la început și apoi asistent la Politehnica timișoreană, în cadrul căreia lucrează în perioada anilor 1928-1937.

Pasionat de tehnică și interesat de proiectele care se derulau la UDR Reșița, se angajează aici, ajungând și șeful Atelierelor Reșița (Fabrica de Mașini Electrice, creată în anul 1922). În această perioadă urmare a înțelegerii că performanțele și calitatea unui motor nu pot fi obținute dacă nu dispui de standuri de încercări, Iulius Cserveny crește dotarea tehnică a fabricii dezvoltând o importantă capacitate: standul de probă sau „sala de încercări”, cum mai era numită. În perioada în care Iulius Cserveny a condus această secție s-a mai realizat un pas important în domeniul tehnologic și anume prin colaborarea cu Școala Politehnică din Timișoara a fost organizat în cadrul acestei secții, atelierul central de sudură, unde s-au asimilat atât utilaje cât și procedee pentru sudura electrică la mai multe produse ale societății UDR: construcții metalice (de pildă Palatul CFR din București), cutii de foc pentru locomotive cu aburi, poduri rutiere etc.

În 25 octombrie 1937, la Cantina Școlii Politehnice Timișoara s-a ținut ședința de deschidere a celui de-al patrulea Congres al Asociației Inginerilor absolvenți ai Școlii Politehnice din localitate, iar între lucrările prezentate se află și „Calculul comparativ al mașinilor electrice”, autor ing. Iuliu Cserveny.

În 1947 se mută la București, unde ocupă funcția de consilier la Direcția Generală a Întreprinderii Metalurgice de Stat, noul înființat ICET, Fabrica de Mașini Electrice Clement Gotwald (fosta Dinamo București), ICPET, Direcția Generală a Industriei Electrotehnice din MEE.

În perioada 1 ianuarie 1953-30 iunie 1954 este inginer șef la ICPET institut soră a ICET, două institute create în anul 1950 ca urmare a Planului de Electrificare.

Pasiunea pentru electrotehnică îi este asigurată de ICPE unde se demarau două direcții de cercetare și de organizare a lor, de o importanță deosebită pentru industrie: proiectarea produselor pentru a funcționa în zone cu climat deosebit de al României și al calității și organizarea atestării ei în industria electrotehnică, ambele activități cu impact major asupra exportului care începea să fie tot mai semnificativ și îndreptat spre țări din Asia și Africa, unde condițiile de climă erau diferite și mai dificile. Mai exista încă un motiv pentru care Institutul îl atrăgea, faptul că se reîntâlnea cu prof. Alexandru Nicolau – care era în conducerea ICPE – cu care lucrase la Timișoara numeroase proiecte de mașini electrice.

De-a lungul anilor, ca urmare a reorganizării Institutului, a ocupat cu delegație funcția de Director tehnic până în anul 1962 când devine Șeful secției Climatizări a ICPE pe care o conduce până la pensionarea sa în anul 1968.

Experiența inginerească a lui Iulius Cserveny, cultura sa tehnică și capacitatea de a inova în concepția echipamentelor de încercare și tehnologiilor de control, capacitatea de a sintetiza rezultate experimentale și a oferi soluții, au făcut ca această secție și activitatea de climatizări să cunoască o mare recunoaștere în industria electrotehnică și a construcțiilor de mașini, neexistând fabrică din România care să nu treacă proba încercărilor la ICPE sau al aplicării recomandărilor de protecție climatică, unanim respectate de fabricanți. A deschis domenii noi de cercetare, a format oameni, a lăsat în urma sa ca urmași la conducerea domeniilor specialiști valoroși care i-au continuat opera.

2. [Omagiu pentru un absolvent de frunte al Politehnicii timișorene. O sală de curs va purta numele lui Iuliu Cserveny](#)

Un eveniment de suflet a avut loc marți, 1 aprilie, la Universitatea Politehnică Timișoara: inaugurarea sălii de curs de la Facultatea de Inginerie Electrică și Electroenergetică a UPT care de acum înainte va purta numele unuia dintre absolvenții de frunte, Iuliu Cserveny, la inițiativa unui nepot al acestuia, Dragoș Mărgineanțu, și el absolvent de marcă al UPT.

În debutul evenimentului, decanul Facultății de Inginerie Electrică și Electroenergetică, conf.univ.dr.ing. Ciprian Șorândaru, a precizat că inaugurarea sălii de curs reprezintă un omagiu pentru întreaga activitate inginerului Iuliu Cserveny, dar și un angajament de a pregăti și în continuare specialiști la același nivel înalt.

Tot în cadrul festivității, rectorul Universității Politehnica Timișoara, conf.univ.dr.ing. Florin Drăgan, a precizat că, încă de la începuturile Școlii Politehnice timișorene, legătura învățământului cu industria, pentru care trebuie să formeze ingineri bine pregătiți, nu a fost un slogan venit dintr-o directivă, ci din înțelegerea clară a rolului pe care

trebuie să-l aibă inginerul în societate, adăugând că omagierea unor absolvenți de frunte, care s-au remarcat în industrie și în cercetare, este binevenită, mai ales că Politehnica a dat până acum 100 de generații de ingineri care i-au dus prestigiul peste tot în lume.

O prezentare a vieții și activității inginerului Iuliu Cserveny a fost făcută de Dragoș Mărgineanțu, Absolvent UPT, în prezent Chief Technologist AI și Senior Technical Fellow la Boeing, speaker invitat la Tech Talks și un adevărat prieten al instituției care l-a format.

Acesta a dat citire și unei emoționante scrisori pregătite de Ștefan Cserveny, fiul lui Iuliu Cserveny, și el inginer, care ar fi trebuit să participe la inaugurarea sălii dar, din păcate, a decedat recent. Redăm câteva fragmente din discursul pe care îl avea pregătit pentru această ocazie:

„Stimate Domnule Rector, Stimate Domnule Prorector, Stimate Domnule Decan, Onorată audiență,

Mă simt onorat și recunoscător să pot participa la această ceremonie prin care sala aceasta de seminar va purta numele tatălui meu, Iuliu Cserveny. El a fost foarte mândru de anii petrecuți la Politehnica din Timișoara, student din 1924 până în 1928, una din primele promoții, și pe urmă asistent până în 1937. Această pregătire a fost o bază excelentă pentru activitatea lui de inginer, cercetător și om de știință.

În afară de domeniul tehnic, în care a excelat, era un foarte bun violonist. Cele mai frumoase amintiri din copilărie le am legate pasiunea lui pentru muzică. A cântat continuu împreună cu mama mea, care cânta la pian, și cu prietenii, printre care violoncelistul Bela Hun.

Aici suntem întruniți pentru a sărbători realizările lui tehnice. Eu doresc să vorbesc puțin despre ce am trăit în familie.

Eu m-am născut în 1941, la Reșița, unde el era inginer șef. Au venit mai întâi anii de sfârșit de război, cu ofițerul rus la noi în casă, și soldații ruși în curte și cu deportări, și pe urmă schimbarea de regim, cu naționalizarea uzinelor UDR. În 1948 a trebuit să plece la București și curând a fost arestat. Fusese denunțat în mod fals ca agent al Germaniei. Ni s-a confiscat totul și am fost dați afară din apartament. La închisoare, perioadă menționată în „Memorialul Durerii” al Luciei Hossu-Longin, tatăl meu a suferit multe interogatorii grele (cu schingiuri fizice).

Apoi Iuliu, tatăl meu, a fost eliberat fără judecată și fără condamnare la ordinul lui Gheorghiu Dej, care avea nevoie de el să conducă tehnic și să facă să funcționeze Uzina de Mașini Electrice Dinamo, nou înființată la București, și l-a asistat pe Dimitrie Leonida la proiectarea generatoarelor electrice ale hidrocentralei de la Bicăz. A reușit în ambele proiecte! Pe urmă s-a mutat la Institutul de Cercetări și Proiectare Electrotehnică ICPE.

Avea acasă la Reșița un laborator chimic unde făcea experimente și unde a inventat și o crema de bărbierit care s-a vândut în România până în anii 60.

A inventat pentru compania Leica, marking-ul de „depth of field” (adâncimea câmpului vizual), care a apărut pe aparatele foto (camerele) de după seria originală Leica I.”

3. [Omagiu pentru un absolvent de frunte al Politehnicii timișorene. O sală de curs va purta numele lui Iuliu Cserveny](#)

Un eveniment de suflet a avut loc marți, 1 aprilie 2025, la Universitatea Politehnică Timișoara: inaugurarea sălii de curs de la Facultatea de Inginerie Electrică și Electroenergetică a UPT care de acum înainte va purta numele unuia dintre absolvenții de frunte, Iuliu Cserveny, la inițiativa unui nepot al acestuia, Dragoș Mărgineanțu, și el absolvent de marcă al UPT.

În debutul evenimentului, decanul Facultății de Inginerie Electrică și Electroenergetică, conf.univ.dr.ing. Ciprian Șorândaru, a precizat că inaugurarea sălii de curs reprezintă un omagiu pentru întreaga activitate inginerului Iuliu Cserveny, dar și un angajament de a pregăti și în continuare specialiști la același nivel înalt.

Tot în cadrul festivității, rectorul Universității Politehnică Timișoara, conf.univ.dr.ing. Florin Drăgan, a precizat că, încă de la începuturile Școlii Politehnice timișorene, legătura învățământului cu industria, pentru care trebuie să formeze ingineri bine pregătiți, nu a fost un slogan venit dintr-o directivă, ci din înțelegerea clară a rolului pe care trebuie să-l aibă inginerul în societate, adăugând că omagierea unor absolvenți de frunte, care s-au remarcat în industrie și în cercetare, este binevenită, mai ales că Politehnica a dat până acum 100 de generații de ingineri care i-au dus prestigiul peste tot în lume.

O prezentare a vieții și activității inginerului Iuliu Cserveny a fost făcută de Dragoș Mărgineanțu, Absolvent UPT, în prezent Chief Technologist AI și Senior Technical Fellow la Boeing, speaker invitat la Tech Talks și un adevărat prieten al instituției care l-a format.

Acesta a dat citire și unei emoționante scrisori pregătite de Ștefan Cserveny, fiul lui Iuliu Cserveny, și el inginer, care ar fi trebuit să participe la inaugurarea sălii dar, din păcate, a decedat recent. Redăm câteva fragmente din discursul pe care îl avea pregătit pentru această ocazie:

„Stimate Domnule Rector, Stimate Domnule Prorector, Stimate Domnule Decan, Onorată audiență,

Mă simt onorat și recunoscător să pot participa la această ceremonie prin care sala aceasta de seminar va purta numele tatălui meu, Iuliu Cserveny. El a fost foarte mândru de anii petrecuți la Politehnica din Timișoara, student din 1924 până în 1928, una din primele promoții, și pe urmă asistent până în 1937. Această pregătire a fost o bază excelentă pentru activitatea lui de inginer, cercetător și om de știință.

În afară de domeniul tehnic, în care a excelat, era un foarte bun violonist. Cele mai frumoase amintiri din copilărie le am legate pasiunea lui pentru muzică. A cântat continuu împreună cu mama mea, care cânta la pian, și cu prietenii, printre care violoncelistul Bela Hun.

Aici suntem întruniți pentru a sărbători realizările lui tehnice. Eu doresc să vorbesc puțin despre ce am trăit în familie.

Eu m-am născut în 1941, la Reșița, unde el era inginer șef. Au venit mai întâi anii de sfârșit de război, cu ofițerul rus la noi în casă, și soldații ruși în curte și cu deportări, și pe urmă schimbarea de regim, cu naționalizarea uzinelor UDR. În 1948 a trebuit să plece la București și curând a fost arestat. Fusesse denunțat în mod fals ca agent al Germaniei. Ni s-a confiscat totul și am fost dați afară din apartament. La închisoare, perioadă menționată în „Memorialul Durerii” al Luciei Hossu-Longin, tatăl meu a suferit multe interogatorii grele (cu schingiuri fizice).

Apoi Iuliu, tatăl meu, a fost eliberat fără judecată și fără condamnare la ordinul lui Gheorghiu Dej, care avea nevoie de el să conducă tehnic și să facă să funcționeze Uzina de Mașini Electrice Dinamo, nou înființată la București, și l-a asistat pe Dimitrie Leonida la proiectarea generatoarelor electrice ale hidrocentralei de la Bicăz. A reușit în ambele proiecte! Pe urmă s-a mutat la Institutul de Cercetări și Proiectare Electrotehnică ICPE.

Avea acasă la Reșița un laborator chimic unde făcea experimente și unde a inventat și o crema de bărbierit care s-a vândut în România până în anii 60.

A inventat pentru compania Leica, marking-ul de „depth of field” (adâncimea câmpului vizual), care a apărut pe aparatele foto (camerele) de după seria originală Leica I.”

4. [Omagiu pentru un absolvent de frunte al Politehnicii timișorene. O sală de curs va purta numele lui Iuliu Cserveny](#)

Un eveniment de suflet a avut loc marți, 1 aprilie 2025, la Universitatea Politehnică Timișoara: inaugurarea sălii de curs de la Facultatea de Inginerie Electrică și Electroenergetică a UPT care de acum înainte va purta numele unuia dintre absolvenții de frunte, Iuliu Cserveny, la inițiativa unui nepot al acestuia, Dragoș Mărgineanțu, și el absolvent de marcă al UPT.

În debutul evenimentului, decanul Facultății de Inginerie Electrică și Electroenergetică, conf.univ.dr.ing. Ciprian Șorândaru, a precizat că inaugurarea sălii de curs reprezintă un omagiu pentru întreaga activitate inginerului Iuliu Cserveny, dar și un angajament de a pregăti și în continuare specialiști la același nivel înalt.

Tot în cadrul festivității, rectorul Universității Politehnica Timișoara, conf.univ.dr.ing. Florin Drăgan, a precizat că, încă de la începuturile Școlii Politehnice timișorene, legătura învățământului cu industria, pentru care trebuie să formeze ingineri bine pregătiți, nu a fost un slogan venit dintr-o directivă, ci din înțelegerea clară a rolului pe care trebuie să-l aibă inginerul în societate, adăugând că omagierea unor absolvenți de frunte, care s-au remarcat în industrie și în cercetare, este binevenită, mai ales că Politehnica a dat până acum 100 de generații de ingineri care i-au dus prestigiul peste tot în lume.

O prezentare a vieții și activității inginerului Iuliu Cserveny a fost făcută de Dragoș Mărgineanțu, Absolvent UPT, în prezent Chief Technologist AI și Senior Technical Fellow la Boeing, speaker invitat la Tech Talks și un adevărat prieten al instituției care l-a format.

Acesta a dat citire și unei emoționante scrisori pregătite de Ștefan Cserveny, fiul lui Iuliu Cserveny, și el inginer, care ar fi trebuit să participe la inaugurarea sălii dar, din păcate, a decedat recent. Redăm câteva fragmente din discursul pe care îl avea pregătit pentru această ocazie:

„Stimate Domnule Rector, Stimate Domnule Prorector, Stimate Domnule Decan, Onorată audiență,

Mă simt onorat și recunoscător să pot participa la această ceremonie prin care sala aceasta de seminar va purta numele tatălui meu, Iuliu Cserveny. El a fost foarte mândru de anii petrecuți la Politehnica din Timișoara, student din 1924 până în 1928, una din primele promoții, și pe urmă asistent până în 1937. Această pregătire a fost o bază excelentă pentru activitatea lui de inginer, cercetător și om de știință.

În afară de domeniul tehnic, în care a excelat, era un foarte bun violonist. Cele mai frumoase amintiri din copilărie le am legate pasiunea lui pentru muzică. A cântat continuu împreună cu mama mea, care cânta la pian, și cu prietenii, printre care violoncelistul Bela Hun.

Aici suntem întruniți pentru a sărbători realizările lui tehnice. Eu doresc să vorbesc puțin despre ce am trăit în familie.

Eu m-am născut în 1941, la Reșița, unde el era inginer șef. Au venit mai întâi anii de sfârșit de război, cu ofițerul rus la noi în casă, și soldații ruși în curte și cu deportări, și pe urmă schimbarea de regim, cu naționalizarea uzinelor UDR. În 1948 a trebuit să plece la București și curând a fost arestat. Fusesse denunțat în mod fals ca agent al Germaniei. Ni s-a confiscat totul și am fost dați afară din apartament. La închisoare, perioadă menționată în „Memorialul Durerii” al Luciei Hossu-Longin, tatăl meu a suferit multe interogatorii grele (cu schingiuri fizice).

Apoi Iuliu, tatăl meu, a fost eliberat fără judecată și fără condamnare la ordinul lui Gheorghiu Dej, care avea nevoie de el să conducă tehnic și să facă să funcționeze Uzina de Mașini Electrice Dinamo, nou înființată la București, și l-a asistat pe Dimitrie Leonida la proiectarea generatoarelor electrice ale hidrocentralei de la Bicăz. A reușit în ambele proiecte! Pe urmă s-a mutat la Institutul de Cercetări și Proiectare Electrotehnică ICPE.

Avea acasă la Reșița un laborator chimic unde făcea experimente și unde a inventat și o crema de bărbierit care s-a vândut în România până în anii 60.

A inventat pentru compania Leica, marking-ul de „depth of field” (adâncimea câmpului vizual), care a apărut pe aparatele foto (camerele) de după seria originală Leica I.”

5. [Omagiu pentru un absolvent de frunte al Politehnicii timișorene. O sală de curs va purta numele lui Iuliu Cserveny](#)

Un eveniment de suflet a avut loc marți, 1 aprilie 2025, la Universitatea Politehnică Timișoara: inaugurarea sălii de curs de la Facultatea de Inginerie Electrică și Electroenergetică a UPT care de acum înainte va purta numele unuia dintre absolvenții de frunte, Iuliu Cserveny, la inițiativa unui nepot al acestuia, Dragoș Mărgineanțu, și el absolvent de marcă al UPT.

În debutul evenimentului, decanul Facultății de Inginerie Electrică și Electroenergetică, conf.univ.dr.ing. Ciprian Șorândaru, a precizat că inaugurarea sălii de curs reprezintă un omagiu pentru întreaga activitate inginerului Iuliu Cserveny, dar și un angajament de a pregăti și în continuare specialiști la același nivel înalt.

Tot în cadrul festivității, rectorul Universității Politehnică Timișoara, conf.univ.dr.ing. Florin Drăgan, a precizat că, încă de la începuturile Școlii Politehnice timișorene, legătura învățământului cu industria, pentru care trebuie să formeze ingineri bine pregătiți, nu a fost un slogan venit dintr-o directivă, ci din înțelegerea clară a rolului pe care trebuie să-l aibă inginerul în societate, adăugând că omagierea unor absolvenți de frunte, care s-au remarcat în industrie și în cercetare, este binevenită, mai ales că Politehnica a dat până acum 100 de generații de ingineri care i-au dus prestigiul peste tot în lume.

O prezentare a vieții și activității inginerului Iuliu Cserveny a fost făcută de Dragoș Mărgineanțu, absolvent UPT, în prezent Chief Technologist AI și Senior Technical Fellow la Boeing, speaker invitat la Tech Talks și un adevărat prieten al instituției care l-a format. Acesta a dat citire și unei emoționante scrisori pregătite de Ștefan Cserveny, fiul lui Iuliu Cserveny, și el inginer, care ar fi trebuit să participe la inaugurarea sălii dar, din păcate, a decedat recent. Redăm câteva fragmente din discursul pe care îl avea pregătit pentru această ocazie:

„Stimate Domnule Rector, Stimate Domnule Prorector, Stimate Domnule Decan, Onorată audiență,

Mă simt onorat și recunoscător să pot participa la această ceremonie prin care sala aceasta de seminar va purta numele tatălui meu, Iuliu Cserveny. El a fost foarte mândru de anii petrecuți la Politehnica din Timișoara, student din 1924 până în 1928, una din primele promoții, și pe urmă asistent până în 1937. Această pregătire a fost o bază excelentă pentru activitatea lui de inginer, cercetător și om de știință.

În afară de domeniul tehnic, în care a excelat, era un foarte bun violonist. Cele mai frumoase amintiri din copilărie le am legate pasiunea lui pentru muzică. A cântat continuu împreună cu mama mea, care cânta la pian, și cu prietenii, printre care violoncelistul Bela Hun.

Aici suntem întruniți pentru a sărbători realizările lui tehnice. Eu doresc să vorbesc puțin despre ce am trăit în familie.

Eu m-am născut în 1941, la Reșița, unde el era inginer șef. Au venit mai întâi anii de sfârșit de război, cu ofițerul rus la noi în casă, și soldații ruși în curte și cu deportări, și pe urmă schimbarea de regim, cu naționalizarea uzinelor

UDR. În 1948 a trebuit să plece la București și curând a fost arestat. Fusesse denunțat în mod fals ca agent al Germaniei. Ni s-a confiscat totul și am fost dați afară din apartament. La închisoare, perioadă menționată în „Memorialul Durerii” al Luciei Hossu-Longin, tatăl meu a suferit multe interogatorii grele (cu schingiuri fizice).

Apoi Iuliu, tatăl meu, a fost eliberat fără judecată și fără condamnare la ordinul lui Gheorghiu Dej, care avea nevoie de el să conducă tehnic și să facă să funcționeze Uzina de Mașini Electrice Dinamo, nou înființată la București, și l-a asistat pe Dimitrie Leonida la proiectarea generatoarelor electrice ale hidrocentralei de la Bicăz. A reușit în ambele proiecte! Pe urmă s-a mutat la Institutul de Cercetări și Proiectare Electrotehnică ICPE.

Avea acasă la Reșița un laborator chimic unde făcea experimente și unde a inventat și o crema de bărbierit care s-a vândut în România până în anii 60.

A inventat pentru compania Leica, marking-ul de „depth of field” (adâncimea câmpului vizual), care a apărut pe aparatele foto (camerele) de după seria originală Leica I.”

Născut la 31 martie 1906 la Ocna Șugatag, Iuliu Cserveny urmează studiile superioare la Școala Politehnică Timișoara, secția electromecanică, în perioada 1924-1928. Rezultatele sale școlare îl recomandă a fi reținut ca asistent suplinitor la început și apoi asistent la Politehnica timișoreană, în cadrul căreia lucrează în perioada anilor 1928-1937.

Pasionat de tehnică și interesat de proiectele care se derulau la UDR Reșița, se angajează aici, ajungând și șeful Atelierelor Reșița (Fabrica de Mașini Electrice, creată în anul 1922). În această perioadă urmare a înțelegerii că performanțele și calitatea unui motor nu pot fi obținute dacă nu dispui de standuri de încercări, Iuliu Cserveny crește dotarea tehnică a fabricii dezvoltând o importantă capacitate: standul de probă sau „sala de încercări”, cum mai era numită. În perioada în care Iuliu Cserveny a condus această secție s-a mai realizat un pas important în domeniul tehnologic și anume prin colaborarea cu Școala Politehnică din Timișoara a fost organizat în cadrul acestei secții, atelierul central de sudură, unde s-au asimilat atât utilaje cât și procedee pentru sudura electrică la mai multe produse ale societății UDR: construcții metalice (de pildă Palatul CFR din București), cutii de foc pentru locomotive cu aburi, poduri rutiere etc.

În 25 octombrie 1937, la Cantina Școlii Politehnice Timișoara s-a ținut ședința de deschidere a celui de-al patrulea Congres al Asociației Inginerilor absolvenți ai Școlii Politehnice din localitate, iar între lucrările prezentate se află și „Calculul comparativ al mașinilor electrice”, autor ing. Iuliu Cserveny.

În 1947 se mută la București, unde ocupă funcția de consilier la Direcția Generală a Întreprinderii Metalurgice de Stat, noul înființat ICET, Fabrica de Mașini Electrice Clement Gotwald (fosta Dinamo București), ICPET, Direcția Generală a Industriei Electrotehnice din MEE.

În perioada 1 ianuarie 1953-30 iunie 1954 este inginer șef la ICPET institut soră a ICET, două institute create în anul 1950 ca urmare a Planului de Electrificare.

Pasiunea pentru electrotehnică îi este asigurată de ICPE unde se demarau două direcții de cercetare și de organizare a lor, de o importanță deosebită pentru industrie: proiectarea produselor pentru a funcționa în zone cu climat deosebit de al României și al calității și organizarea atestării ei în industria electrotehnică, ambele activități cu impact major asupra exportului care începea să fie tot mai semnificativ și îndreptat spre țări din Asia și Africa, unde condițiile de climă erau diferite și mai dificile. Mai exista încă un motiv pentru care Institutul îl atrăgea, faptul că se reîntâlnea cu prof. Alexandru Nicolau – care era în conducerea ICPE – cu care lucrase la Timișoara numeroase proiecte de mașini electrice.

De-a lungul anilor, ca urmare a reorganizării Institutului, a ocupat cu delegație funcția de Director tehnic până în anul 1962 când devine Șeful secției Climatizări a ICPE pe care o conduce până la pensionarea sa în anul 1968.

Experiența inginerească a lui Iuliu Cserveny, cultura sa tehnică și capacitatea de a inova în concepția echipamentelor de încercare și tehnologiilor de control, capacitatea de a sintetiza rezultate experimentale și a oferi soluții, au făcut ca această secție și activitatea de climatizări să cunoască o mare recunoaștere în industria electrotehnică și a construcțiilor de mașini, neexistând fabrică din România care să nu treacă proba încercărilor la ICPE sau al aplicării recomandărilor de protecție climatică, unanim respectate de fabricanți. A deschis domenii noi de cercetare, a format oameni, a lăsat în urma sa ca urmași la conducerea domeniilor specialiști valoroși care i-au continuat opera.

6. [Omagiu pentru un absolvent de frunte al Politehnicii timișorene. O sală de curs va purta numele lui Iuliu Cserveny](#)

Un eveniment de suflet a avut loc marți, 1 aprilie 2025, la Universitatea Politehnică Timișoara: inaugurarea sălii de curs de la Facultatea de Inginerie Electrică și Electroenergetică a UPT care de acum înainte va purta numele unuia dintre absolvenții de frunte, Iuliu Cserveny, la inițiativa unui nepot al acestuia, Dragoș Mărgineanțu, și el absolvent de marcă al UPT.

În debutul evenimentului, decanul Facultății de Inginerie Electrică și Electroenergetică, conf.univ.dr.ing. Ciprian Șorândaru, a precizat că inaugurarea sălii de curs reprezintă un omagiu pentru întreaga activitate inginerului Iuliu Cserveny, dar și un angajament de a pregăti și în continuare specialiști la același nivel înalt.

Tot în cadrul festivității, rectorul Universității Politehnică Timișoara, conf.univ.dr.ing. Florin Drăgan, a precizat că, încă de la începuturile Școlii Politehnice timișorene, legătura învățământului cu industria, pentru care trebuie să formeze ingineri bine pregătiți, nu a fost un slogan venit dintr-o directivă, ci din înțelegerea clară a rolului pe care trebuie să-l aibă inginerul în societate, adăugând că omagierea unor absolvenți de frunte, care s-au remarcat în industrie și în cercetare, este binevenită, mai ales că Politehnică a dat până acum 100 de generații de ingineri care i-au dus prestigiul peste tot în lume.

O prezentare a vieții și activității inginerului Iuliu Cserveny a fost făcută de Dragoș Mărgineanțu, Absolvent UPT, în prezent Chief Technologist AI și Senior Technical Fellow la Boeing, speaker invitat la Tech Talks și un adevărat prieten al instituției care l-a format.

Acesta a dat citire și unei emoționante scrisori pregătite de Ștefan Cserveny, fiul lui Iuliu Cserveny, și el inginer, care ar fi trebuit să participe la inaugurarea sălii dar, din păcate, a decedat recent. Redăm câteva fragmente din discursul pe care îl avea pregătit pentru această ocazie:

„Stimate Domnule Rector, Stimate Domnule Prorector, Stimate Domnule Decan, Onorată audiență,

Mă simt onorat și recunoscător să pot participa la această ceremonie prin care sala aceasta de seminar va purta numele tatălui meu, Iuliu Cserveny. El a fost foarte mândru de anii petrecuți la Politehnica din Timișoara, student din 1924 până în 1928, una din primele promoții, și pe urmă asistent până în 1937. Această pregătire a fost o bază excelentă pentru activitatea lui de inginer, cercetător și om de știință.

În afară de domeniul tehnic, în care a excelat, era un foarte bun violonist. Cele mai frumoase amintiri din copilărie le am legate pasiunea lui pentru muzică. A cântat continuu împreună cu mama mea, care cânta la pian, și cu prieteni, printre care violoncelistul Bela Hun.

Aici suntem întruniți pentru a sărbători realizările lui tehnice. Eu doresc să vorbesc puțin despre ce am trăit în familie.

Eu m-am născut în 1941, la Reșița, unde el era inginer șef. Au venit mai întâi anii de sfârșit de război, cu ofițerul rus la noi în casă, și soldații ruși în curte și cu deportări, și pe urmă schimbarea de regim, cu naționalizarea uzinelor UDR. În 1948 a trebuit să plece la București și curând a fost arestat. Fusesse denunțat în mod fals ca agent al Germaniei. Ni s-a confiscat totul și am fost dați afară din apartament. La închisoare, perioadă menționată în „Memorialul Durerii” al Luciei Hossu-Longin, tatăl meu a suferit multe interogatorii grele (cu schingiuri fizice).

7. [Omagiu pentru un absolvent de frunte al Politehnicii timișorene. O sală de curs va purta numele lui Iuliu Cserveny](#)

Un eveniment de suflet a avut loc marți, 1 aprilie 2025, la Universitatea Politehnica Timișoara: inaugurarea sălii de curs de la Facultatea de Inginerie Electrică și Electroenergetică a UPT care de acum înainte va purta numele unuia dintre absolvenții de frunte, Iuliu Cserveny, la inițiativa unui nepot al acestuia, Dragoș Mărgineanțu, și el absolvent de marcă al UPT.

În debutul evenimentului, decanul Facultății de Inginerie Electrică și Electroenergetică, conf.univ.dr.ing. Ciprian Șorândaru, a precizat că inaugurarea sălii de curs reprezintă un omagiu pentru întreaga activitate inginerului Iuliu Cserveny, dar și un angajament de a pregăti și în continuare specialiști la același nivel înalt.

Tot în cadrul festivității, rectorul Universității Politehnica Timișoara, conf.univ.dr.ing. Florin Drăgan, a precizat că, încă de la începuturile Școlii Politehnice timișorene, legătura învățământului cu industria, pentru care trebuie să formeze ingineri bine pregătiți, nu a fost un slogan venit dintr-o directivă, ci din înțelegerea clară a rolului pe care trebuie să-l aibă inginerul în societate, adăugând că omagierea unor absolvenți de frunte, care s-au remarcat în industrie și în cercetare, este binevenită, mai ales că Politehnica a dat până acum 100 de generații de ingineri care i-au dus prestigiul peste tot în lume.

O prezentare a vieții și activității inginerului Iuliu Cserveny a fost făcută de Dragoș Mărgineanțu, Absolvent UPT, în prezent Chief Technologist AI și Senior Technical Fellow la Boeing, speaker invitat la Tech Talks și un adevărat prieten al instituției care l-a format. Acesta a dat citire și unei emoționante scrisori pregătite de Ștefan Cserveny, fiul lui Iuliu Cserveny, și el inginer, care ar fi trebuit să participe la inaugurarea sălii dar, din păcate, a decedat recent. Redăm câteva fragmente din discursul pe care îl avea pregătit pentru această ocazie:

„Stimate Domnule Rector, Stimate Domnule Prorector, Stimate Domnule Decan, Onorată audiență, Mă simt onorat și recunoscător să pot participa la această ceremonie prin care sala aceasta de seminar va purta numele tatălui meu, Iuliu Cserveny. El a fost foarte mândru de anii petrecuți la Politehnica din Timișoara, student din 1924 până în 1928, una din primele promoții, și pe urmă asistent până în 1937. Această pregătire a fost o bază excelentă pentru activitatea lui de inginer, cercetător și om de știință.

În afară de domeniul tehnic, în care a excelat, era un foarte bun violonist. Cele mai frumoase amintiri din copilărie le am legate pasiunea lui pentru muzică. A cântat continuu împreună cu mama mea, care cânta la pian, și cu prietenii, printre care violoncelistul Bela Hun.

8. [Omagiu pentru un absolvent de frunte al Politehnicii timișorene. O sală de curs va purta numele lui Iuliu Cserveny](#)

Un eveniment de suflet a avut loc marți, 1 aprilie 2025, la Universitatea Politehnica Timișoara: inaugurarea sălii de curs de la Facultatea de Inginerie Electrică și Electroenergetică a UPT care de acum înainte va purta numele unuia dintre absolvenții de frunte, Iuliu Cserveny, la inițiativa unui nepot al acestuia, Dragoș Mărgineanțu, și el absolvent de marcă al UPT.

În debutul evenimentului, decanul Facultății de Inginerie Electrică și Electroenergetică, conf.univ.dr.ing. Ciprian Șorândaru, a precizat că inaugurarea sălii de curs reprezintă un omagiu pentru întreaga activitate a inginerului Iuliu Cserveny, dar și un angajament de a pregăti și în continuare specialiști la același nivel înalt.

Tot în cadrul festivității, rectorul Universității Politehnica Timișoara, conf.univ.dr.ing. Florin Drăgan, a precizat că, încă de la începuturile Școlii Politehnice timișorene, legătura învățământului cu industria, pentru care trebuie să formeze ingineri bine pregătiți, nu a fost un slogan venit dintr-o directivă, ci din înțelegerea clară a rolului pe care trebuie să-l aibă inginerul în societate, adăugând că omagierea unor absolvenți de frunte, care s-au remarcat în

industrie și în cercetare, este binevenită, mai ales că Politehnica a dat până acum 100 de generații de ingineri care i-au dus prestigiul peste tot în lume.

O prezentare a vieții și activității inginerului Iuliu Cserveny a fost făcută de Dragoș Mărgineanțu, Absolvent UPT, în prezent Chief Technologist AI și Senior Technical Fellow la Boeing, speaker invitat la Tech Talks și un adevărat prieten al instituției care l-a format.

Acesta a dat citire și unei emoționante scrisori pregătite de Ștefan Cserveny, fiul lui Iuliu Cserveny, și el inginer, care ar fi trebuit să participe la inaugurarea sălii dar, din păcate, a decedat recent. Redăm câteva fragmente din discursul pe care îl avea pregătit pentru această ocazie:

„Stimate Domnule Rector, Stimate Domnule Prorector, Stimate Domnule Decan, Onorată audiență,
Mă simt onorat și recunoscător să pot participa la această ceremonie prin care sala aceasta de seminar va purta numele tatălui meu, Iuliu Cserveny. El a fost foarte mândru de anii petrecuți la Politehnica din Timișoara, student din 1924 până în 1928, una din primele promoții, și pe urmă asistent până în 1937. Această pregătire a fost o bază excelentă pentru activitatea lui de inginer, cercetător și om de știință.

În afară de domeniul tehnic, în care a excelat, era un foarte bun violonist. Cele mai frumoase amintiri din copilărie le am legate pasiunea lui pentru muzică. A cântat continuu împreună cu mama mea, care cânta la pian, și cu prietenii, printre care violoncelistul Bela Hun.

Aici suntem întruniți pentru a sărbători realizările lui tehnice. Eu doresc să vorbesc puțin despre ce am trăit în familie.

Eu m-am născut în 1941, la Reșița, unde el era inginer șef. Au venit mai întâi anii de sfârșit de război, cu ofițerul rus la noi în casă, și soldații ruși în curte și cu deportări, și pe urmă schimbarea de regim, cu naționalizarea uzinelor UDR. În 1948 a trebuit să plece la București și curând a fost arestat. Fusesse denunțat în mod fals ca agent al Germaniei. Ni s-a confiscat totul și am fost dați afară din apartament. La închisoare, perioadă menționată în „Memorialul Durerii” al Luciei Hossu-Longin, tatăl meu a suferit multe interogatorii grele (cu schingiuri fizice).

Apoi Iuliu, tatăl meu, a fost eliberat fără judecată și fără condamnare la ordinul lui Gheorghiu Dej, care avea nevoie de el să conducă tehnic și să facă să funcționeze Uzina de Mașini Electrice Dinamo, nou înființată la București, și l-a asistat pe Dimitrie Leonida la proiectarea generatoarelor electrice ale hidrocentralei de la Bicăz. A reușit în ambele proiecte! Pe urmă s-a mutat la Institutul de Cercetări și Proiectare Electrotehnică ICPE.

Avea acasă la Reșița un laborator chimic unde făcea experimente și unde a inventat și o crema de bărbierit care s-a vândut în România până în anii 60.

A inventat pentru compania Leica, marking-ul de „depth of field” (adâncimea câmpului vizual), care a apărut pe aparatele foto (camerele) de după seria originală Leica I.

Născut la 31 martie 1906 la Ocna Șugatag, Iuliu Cserveny urmează studiile superioare la Școala Politehnică Timișoara, secția electromecanică, în perioada 1924-1928. Rezultatele sale școlare îl recomandă a fi reținut ca

asistent suplinitor la început și apoi asistent la Politehnica timișoreană, în cadrul căreia lucrează în perioada anilor 1928-1937.

Pasionat de tehnică și interesat de proiectele care se derulau la UDR Reșița, se angajează aici, ajungând și șeful Atelierelelor Reșița (Fabrica de Mașini Electrice, creată în anul 1922). În această perioadă urmare a înțelegerii că performanțele și calitatea unui motor nu pot fi obținute dacă nu dispui de standuri de încercări, Iulius Cserveny crește dotarea tehnică a fabricii dezvoltând o importantă capacitate: standul de probă sau „sala de încercări”, cum mai era numită. În perioada în care Iulius Cerveniy a condus această secție s-a mai realizat un pas important în domeniul tehnologic și anume prin colaborarea cu Școala Politehnică din Timișoara a fost organizat în cadrul acestei secții, atelierul central de sudură, unde s-au asimilat atât utilaje cât și procedee pentru sudura electrică la mai multe produse ale societății UDR: construcții metalice (de pildă Palatul CFR din București), cutii de foc pentru locomotive cu aburi, poduri rutiere etc.

În 25 octombrie 1937, la Cantina Școlii Politehnice Timișoara s-a ținut ședința de deschidere a celui de-al patrulea Congres al Asociației Inginerilor absolvenți ai Școlii Politehnice din localitate, iar între lucrările prezentate se află și „Calculul comparativ al mașinilor electrice”, autor ing. Iuliu Cserveny.

În 1947 se mută la București, unde ocupă funcția de consilier la Direcția Generală a Întreprinderii Metalurgice de Stat, noul înființat ICET, Fabrica de Mașini Electrice Clement Gotwald (fosta Dinamo București), ICPET, Direcția Generală a Industriei Electrotehnice din MEE.

În perioada 1 ianuarie 1953-30 iunie 1954 este inginer șef la ICPET institut soră a ICET, două institute create în anul 1950 ca urmare a Planului de Electrificare.

Pasiunea pentru electrotehnică îi este asigurată de ICPE unde se demarau două direcții de cercetare și de organizare a lor, de o importanță deosebită pentru industrie: proiectarea produselor pentru a funcționa în zone cu climat deosebit de al României și al calității și organizarea atestării ei în industria electrotehnică, ambele activități cu impact major asupra exportului care începea să fie tot mai semnificativ și îndreptat spre țări din Asia și Africa, unde condițiile de climă erau diferite și mai dificile. Mai exista încă un motiv pentru care Institutul îl atrăgea, faptul că se reîntâlnea cu prof. Alexandru Nicolau – care era în conducerea ICPE – cu care lucrase la Timișoara numeroase proiecte de mașini electrice.

De-a lungul anilor, ca urmare a reorganizării Institutului, a ocupat cu delegație funcția de Director tehnic până în anul 1962 când devine Șeful secției Climatizări a ICPE pe care o conduce până la pensionarea sa în anul 1968.

Experiența inginerească a lui Iulius Cserveny, cultura sa tehnică și capacitatea de a inova în concepția echipamentelor de încercare și tehnologiilor de control, capacitatea de a sintetiza rezultate experimentale și a oferi soluții, au făcut ca această secție și activitatea de climatizări să cunoască o mare recunoaștere în industria electrotehnică și a construcțiilor de mașini, neexistând fabrică din România care să nu treacă proba încercărilor la ICPE sau al aplicării recomandărilor de protecție climatică, unanim respectate de fabricanți. A deschis domenii noi

de cercetare, a format oameni, a lăsat în urma sa ca urmași la conducerea domeniilor specialiști valoroși care i-au continuat opera.